

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Ing. Jana Kratochvíla LL.M, Ph.D. ve věci

žalobce

SOLID PROPERTY a.s., IČ: 28198816,
se sídlem Kroftova 379/7, Praha,
zastoupeného JUDr. Vendelínem Mihalíkem, advokátem
se sídlem Římská 2575/31a, Praha,

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2017, č. j. 31717/17/5300-21441-702127,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2015, v němž vykázal nadměrný odpočet ve výši 569 283 Kč.
2. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 5 (dále jen „správce daně“), vydal platební výměr ze dne 19. 12. 2016, č. j. 8594805/16/2005-52521-110121, (dále jen „platební výměr“), kterým žalobci vyměřil za uvedené zdaňovací období daň z přidané hodnoty ve výši 581 032 Kč.
3. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Nesprávnost rozhodnutí žalovaného žalobce spatřuje v tom, že žalovaný a obdobně i správce daně nesprávně posoudil žalobcem předložené důkazy a další konkrétní skutečnosti, které v řízení vyšly najevo, neprovedl důkazy, jejichž provedení se za účelem zjištění skutečného stavu věci nabízelo.
5. Žalobce trval na tom, že důkazními prostředky nepochybně prokázal pro jakou konkrétní nemovitost byl deklarovaný stavební materiál určen, konkrétně byl stavební materiál určen a použit na rekonstrukci dvou nebytových jednotek vymezených dle zákona o vlastnictví bytů a to jednotek č. 580/2 a 580/3, které jsou ve vlastnictví žalobce a které se nacházejí v budově č.p. 580 na adrese Praha 5, Pavla Švandy ze Semčic, orientační číslo domu 10.
6. Pokud daňové orgány mají za to, že stavební materiál na stavební změny jednotek č. 580/2 a 580/3 dodaly jiné osoby nebo jej žalobce získal jinak, než jak tvrdí, nesou daňové orgány důkazní břemeno k těmto pochybnostem.
7. Jak uvedl, k provedeným stavebním úpravám bylo možno provést znalecké zkoumání za účelem zjištění nezbytných, resp. obvyklých nákladů na rekonstrukci jednotek č. 580/2 a 580/3, jejíž faktické provedení i určitý rozsah prokazatelně vyplývá z šetření Úřadu městské části Praha 5, stavebního úřadu, v rámci řízení o dodatečné povolení těchto stavebních změn, původně posuzovaných v řízení o jejich odstranění. Podnět k zahájení řízení o odstranění stavby podal spoluvlastník nemovitosti č.p. 580, daňový orgán mohl provést výslech osoby, která podnět podala, a tak zjistit dobu a rozsah prováděných stavebních úprav. Stavební jednotky 580/2 a 580/3 byly předány k užívání nájemci dne 29. 1. 2015.
8. Žalobce namítl, že pokud pak daňové orgány činí závěry z časových nesrovnalostí v řádech jednotek dnů, jedná se o přepjatý formalismus.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

9. Jak dále uvedl, správce daně byl na místním šetření ve stavebních jednotkách dne 5. 9. 2016, jaká byla při tomto šetření zjištěná správa daně, však z napadeného rozhodnutí nelze seznat a z nich případně rezultující skutkový stav a jeho právní hodnocení pak následně ani nebylo lze přezkoumat. Z předchozího řízení vyplývá, že se daňový orgán nijak nezabýval tím, jaký je skutečný stav jednotek, ačkoliv si mohl o tomto pořídit i fotodokumentaci anebo mohl současně posoudit zjištěný stav i s fotografiemi navrženými k důkazu žalobcem, které daňový orgán jako neprůkazné odmítl. Není zaznamenáno, zda daňový orgán zkoumal veškeré prostory, když zejména v 1. podzemním podlaží došlo k zásadním stavebním úpravám, protože původní relativně rozsáhlé suterénní prostory byly dříve zcela neúživatelé. Žalobce považuje takové místní šetření daňového orgánu, které, ačkoliv mohlo a mělo, nezjistilo skutečný stav věci, za porušení jeho práv, které mělo za následek nesprávné rozhodnutí.
10. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhl, aby soud provedl důkaz: obsahem spisu Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, výpisy z katastru nemovitostí pro jednotky č. 580/2 a 580/3, zprávou Úřadu městské části Praha o zjištěném rozsahu stavebních změn jednotek č. 580/2 a 580/3 a společných částí domu č.p. 580 v rámci řízení vedeného se žalobcem o jejich odstranění a následném dodatečném povolení, obsahem spisu Úřadu městské části Praha 5 týkajícího se řízení o odstranění nepovolené stavby jednotek č. 580/2 a 580/3, oznámením Úřadu městské části Praha 5 č.j. OSU.Sm.580-15894/2015-Gre-ozn ze dne 24.4.2015, zápisem ze shromáždění vlastníků jednotek pro dům Pavla Švandy ze dne 15.10.2015, výsledkem spoluvlastníka, který podal podnět k zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby, výsledkem Ing. P. M., X, místním šetřením v jednotkách č. 580/2 a 580/3, znaleckým posudkem na určení obvyklé ceny nákladů na provedení zjištěných stavebních změn.
11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s tím, že v průběhu daňového řízení nebylo zpochybněno, že rekonstrukce objektu na adrese: Pavla Švandy ze Semčic, Praha a následně pronájem tohoto objektu byly reálně uskutečněny. Žalobcem předložené důkazní prostředky však nebyly způsobilé prokázat, zda dokladovaný stavební materiál byl skutečně použit na rekonstrukci daného objektu, zda stavební práce v určitém rozsahu reálně uskutečnila společnost Europa Workintense spol. s r.o. a zda stavební materiál byl skutečně dodán obchodními společnostmi Europa Workintense spol. s r.o. a SOLID CONSTRUCTION GROUP a.s..

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Městský soud předně uvádí, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. *rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Af*

104/2004 – 54). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Z obsahu podané žaloby městský soud dovodil, že žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, když tvrdí, že stavební úpravy na daných stavebních jednotkách byly provedeny v rozsahu a způsobem, jaký deklaroval v podaném daňovém přiznání.

14. V obecné rovině městský soud dále konstatuje, že podle § 31 odst. 9 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) je daňový subjekt povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání nebo k jejichž průkazu byl správcem daně vyzván. Jak judikoval Ústavní soud, daňový subjekt má povinnost prokázat k výzvě správce daně jen ty skutečnosti, které sám tvrdí (nález ze dne 24. 4. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 38/95, 130/1996 Sb.). Z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu pak vyplývá, že daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy (např. rozsudek ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 – 119, nebo např. rozsudek ze dne 22. 10. 2008, č. j. 9 Afs 30/2008 – 86). Existence účetních dokladů, tj. příjmových dokladů či faktur, i když formálně bezvadných, však sama o sobě zpravidla ještě neprokazuje, že se operace, která je jejich předmětem, opravdu uskutečnila (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 12. 2008, č. j. 8 Afs 54/2008 – 68, obdobně rozsudek ze dne 28. 2. 2006, č. j. 7 Afs 132/2004 – 99). Správce daně proto může vyjádřit důvodné pochybnosti ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. Správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k prokázání důvodnosti svých pochyb (§ 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu). Správce daně je povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Pokud správce daně unese své důkazní břemeno ve vztahu k uvedeným skutečnostem, je na daňovém subjektu, aby prokázal pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k předmětnému obchodnímu případu, popř. aby svá tvrzení korigoval (viz např. rozsudek ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 – 73, nebo ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 Afs 15/2008 – 100).
15. Jak se podává z obsahu správního spisu, žalobce daňové přiznání podal dne 22. 4. 2015, výzvou k odstranění pochybností ze dne 18. 5. 2015, byl žalobce vyzván k předložení evidence podle § 100 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v tehdy účinném znění (dále jen „zákon č. 235/2004 Sb.“) a důkazních prostředků prokazujících skutečnosti uvedené v daňovém přiznání. Správce daně odůvodnil vydání výzvy skutečností, že tvrzená hodnota přijatých zdanitelných plnění převyšuje výši uskutečněných plnění. Správci daně vznikly pochybnosti, zda nárok na odpočet daně byl uplatněn v souladu s § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb.
16. Žalobce k výzvě správce daně předložil: výpis z evidence, knihu DPH, faktury vydané, faktury přijaté, včetně opravných dokladů a dodatečné daňové přiznání k DPH za rozhodné období, k tomu zástupkyně žalobce Ing. M. uvedla, že nadměrný odpočet DPH vznikl z provedené a dosud probíhající rekonstrukce sídla žalobce. Faktury byly původně za materiál, ale měly být za stavební práce včetně materiálu (jedná se o chybně vystavené faktury), z toho důvodu došlo dne 1. 7. 2015 k podání dodatečného daňového přiznání DPH za zdaňovací období a ke snížení nadměrného odpočtu. Rozhodnutím ze dne 10. 7. 2015 správce daně zastavil řízení podle § 141 odst. 7 daňového řádu, účinného do 31. 12. 2020, podle kterého, *podá-li daňový subjekt dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování ještě před vyměřením daně, popřípadě před jejím doměřením, řízení zahájené tímto*

podáním se zastaví. Údaje uvedené v takto podaném dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování se využijí při vyměření nebo doměření této daně.

17. Co se týče povinnosti tvrzení a důkazního břemene, v této fázi, bylo na správci daně, aby pro účely vyměření daně vlastním šetřením případně zjistil konkrétní skutečnosti, na základě nichž zhodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné, (nikoli tedy, aby tvrzení žalobce vyvrátil).
18. Správce daně provedl místní šetření v sídle žalobce na adrese Kroftova 379/7, Praha 5, na uvedené adrese však neshledal žádné známky probíhající či již uskutečněné rekonstrukce. Tím bylo zpochybněno tvrzení žalobce, že rekonstrukce probíhala v místě jeho sídla.
19. K výzvě správce daně žalobce sdělil, že plnění od dodavatele Europa Workintense přijal na adrese Pavla Švandy ze Semčic 10/580.
20. Výzvou ze dne 12. 10. 2015, správce daně vyzval žalobce, aby jinými důkazními prostředky, než jen předloženými fakturami č. 15010170 a č. 15010169, přijatými od daňového subjektu Europa Workintense spol. s r.o., prokázal, že skutečně přijal plnění od dodavatele, od uvedeného dodavatele byly provedeny stavební práce včetně materiálu, zahrnutí zdanitelných plnění je v souladu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., přijetí zdanitelných plnění bylo v rozsahu uvedeném na daňových dokladech a že žalobce využije plnění pro svou ekonomickou činnost.
21. Správce daně zahájil se žalobcem daňovou kontrolu podle § 87 odst. 1 daňového řádu dne 19. 11. 2015. Zahájení daňové kontroly bylo odůvodněno tím, že správce daně provedl místní šetření v sídle žalobce na adrese Kroftova 379/7, Praha 5, na uvedené adrese však neshledal žádné známky probíhající či již uskutečněné rekonstrukce. Žalobce k výzvě správce daně sdělil, že plnění od dodavatele Europa Workintense přijal na adrese Pavla Švandy ze Semčic 10/580.
22. Dne 11. 4. 2016 byl žalobce seznámen s výsledky šetření, správce daně konstatoval, že žalobce nesplnil podmínky pro přiznání nároku na odpočet DPH ve vztahu právě k fakturám č. 15010170 a č. 15010169, vlastní daňová povinnost byla stanovena na částku 400 182 Kč.
23. Žalobce předložil: nabídku stavebních prací na akci „Pavla Švandy ze Semčic 10/580, Praha 5 – Smíchov“, vystavenou společností Europa Workintense zahrnující bourání, přesun hmot, sanační omítku, úpravu povrchů a ostatní konstrukce a práce za celkovou částku 2 308 250 Kč. objednávku zajištění bouracích a stavebních prací dle dohody a nabídky zhotovitele ze dne 15. 7. 2014, předávací protokol ze dne 30. 12. 2014, výkresy 1.PP a 1.NP, fotodokumentaci nebytových prostor, smlouvu o nájmu nebytových prostor ze dne 17. 12. 2013 a její dodatek ze dne 29. 1. 2015 uzavřenou s paní Ž. a panem B., hlavní knihu a účetní deník. Tím se důkazní břemeno opět přesunulo na správce daně.
24. Správce daně rovněž vyslechl zástupce společnosti Europa Workintense, který však neuvedl žádné konkrétní skutečnosti k tvrzeným rekonstrukčním pracím, žádné listinné doklady nebyly předloženy.
25. Dne 20. 5. 2016 uskutečnil správce daně na místě samém šetření, z něhož vyplynulo, že prostory má pronajaté společnost ATOMIC NUTRITION, jeden z jejích koučů potvrdil, že v roce 2015 zde probíhala rekonstrukce. Na místě byla pořízena fotodokumentace.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

26. K dožádání správce daně sdělil Finanční úřad pro Zlínský kraj, že předmětné prostory (jednotka 580/2 a 580/3) má pronajaty paní Ž. (provdaná B.), která je dále podnajímat. V rámci ekonomické činnosti se zabývá propagací zdravé výživy. Ekonomickou činnost v pronajatých prostorech provozuje od února 2015. Paní Ž. v rámci svého výsledku uvedla, že v prostorách probíhala rekonstrukce a to od prosince 2013 do 29. 1. 2015. Po dobu rekonstrukce nebylo nájemné hrazeno.
27. K dalšímu dožádání sdělil stavební úřad Městské části Praha 5, že žalobce je spoluvlastníkem domu č.p. 580 v k. ú. Smíchov. Stavební úřad eviduje rozhodnutí o změně stavby před dokončením, které spočívalo ve změně využití prostoru 1.NP a změně stavebních úprav podkroví domu. Dále stavební úřad vedl řízení o odstranění stavby – stavební úpravy spojené se změnou v užívání nebytové jednotky v 1. NP a nebytových prostor v 1.PP.
28. Žalobce byl následně dne 30. 11. 2016 znovu seznámen s výsledky kontrolního zjištění, z něž vyplynulo, že u správce daně přetrvávají pochybnosti ohledně uskutečněné rekonstrukce stavebních jednotek, neboť nebylo doloženo, o jaké stavební práce se jednalo, nebyla předložena objednávka či smlouva o dílo, nebyl předložen stavební deník ani předávací protokol. Vedle toho správce daně rovněž neuznal za prokázaná tvrzená zdanitelná plnění týkající se úklidu nebytových prostor, který měly zajišťovat společnosti SIT GROUP s.r.o. a RAXIM spol. s.r.o., a dodávky stavebního materiálu od společnosti SOLID CONSTRUCTION GROUP a.s.
29. Shora uvedeným platebním výměrem byla žalobci vyměřena vlastní daňová povinnost 581 032 Kč. Žalobce v podaném odvolání namítl, že s výjimkou stavebního deníku předložil veškeré požadované důkazní prostředky, trval na tom, že rekonstrukce byla realizována, doložil doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 25. 2. 2016 a žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 22. 7. 2015.
30. Jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, správce daně vyšel ze zjištění, že plnění přijatá od dodavatele Europa Workintense se týkají opravy nemovitosti na adrese Pavla Švandy ze Semčic 10/580. Z předložených daňových dokladů (faktury č. 15010169 a 15010170) není zřejmé konkrétní místo, kde měly být práce provedeny, jaké druhy stavebních prací měly být provedeny a kdy měly být provedeny. Žalobce předložil dva listy projektu vypracovaného M. B., které správce daně nepřijal jako důkaz prokazující poskytnutí plnění deklarovaným dodavatelem a v deklarovaném rozsahu.
31. Z výkresů doložených 5. 9. 2016 vyplývá, že akce se týká rekonstrukce části přízemí a suterénu s uvedeným datem březen 2013 a investorem - společností SOLID, úzce personálně propojenou se žalobcem.
32. Z předložené fotodokumentace žalovaný dovodil, že rekonstrukce proběhla, chybí však fotodokumentace před rekonstrukcí a žalobcem předložené fotografie neprokazují, kdy a v jakém rozsahu se práce uskutečnily, kdo je provedl, jaký byl použit materiál a v jakém množství.
33. Správce daně ve prospěch tvrzení žalobce nehodnotil ani další důkazy a to faktury dokládající nákup materiálu od společnosti SOLID, nabídku stavebních prací a předávací protokol ze dne 30. 12. 2014. Vytkl žalobci, že nebyl veden stavební deník.
34. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že na opravených daňových dokladech je uveden předmět plnění – stavební práce včetně materiálu v roce 2014, datum uskutečnění

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zdanitelného plnění je uveden 1. 6. 2015. Původní daňové doklady v řádném daňovém přiznání (č. 14010416 a č. 14010409) měly uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění 31. 12. 2014. To podle závěrů žalovaného znamená, že stavební materiál byl žalobci dodán poslední den v roce 2014, ale stavební práce měly proběhnout ve druhé polovině roku 2014 a dle předávacího protokolu mělo být hotové dílo předáno 30. 12. 2014. Žalovaný dovozuje, že podle předložených dokladů byl materiál dodán po jeho zabudování.

35. Žalovaný se rovněž pozastavil nad tím, že podle předávacího protokolu byl stavebním dozorem pověřen Ing. M. za zhotovitele, současně však dílo přebíral za objednatele. Stranou jeho pozornosti nezůstala ani skutečnost, že žalobce neuhradil zhotoviteli cenu díla.
36. K žalobou namítanému nesprávnému skutkovému stavu zaujal městský soud následující stanovisko.
37. Důkazy předložené žalobcem v daňovém řízení, nejsou s to vyvrátit zjištění správce daně, opravňující závěr, že plnění nebylo realizováno způsobem, který žalobce deklaroval.
38. Podle § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/2004 Sb., *plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.*
39. Jak městský soud shora objasnil, pokud správce daně svými zjištěními zpochybní věrohodnost formálních dokladů předložených daňovým subjektem, je na tomto subjektu, aby jiným způsobem prokázal, že plnění bylo uskutečněno a to právě tím způsobem, jak tvrdí.
40. V projednávané věci nejde tedy o to, zda v předmětných stavebních jednotkách byla realizována rekonstrukce (to ostatně žalovaný připouští a tato skutečnost byla prokázána výpověďmi svědků), pro rozhodnutí o žalobě je podstatné, zda žalobce v daňovém řízení unesl důkazní břemeno k prokázání toho, že společnost Europa Workintense realizovala rekonstrukci předmětných prostor v roce 2014 a to dodáním stavebních prací včetně materiálu za částku 1 260 140 Kč (faktura č. 15010169) a částku 1 048 110 Kč (faktura č. 15010170).
41. Žalobce předložil nabídku sanačních prací a na ni navazující objednávku zajištění bouracích a stavebních prací. Práce měly být vykonávány podle ústních dílčích objednávek. Zde bylo na žalobci, aby nejprve přišel s tvrzením, o jaké práce se konkrétně jednalo. Žalobce i v podané žalobě setrvává na obecném pojmu rekonstrukce, aniž by uvedl, v čem tato rekonstrukce spočívala (změna dispozice jednotek, sanace zdiva, výměna podlah, výměna elektroinstalace či vody apod.). Jelikož nebyla uzavřena smlouva o dílo, žalobce nejen, že neuvádí, o jaké konkrétní práce šlo, není rovněž schopen absentující tvrzení doložit. Podle předávacího protokolu byly práce ukončeny a předány 30. 12. 2014 bez závad, z obsahu této listiny nelze rovněž seznat, jaké práce byly předávány. Správná je i připomínka žalovaného, že Ing. M. dílo za objednatele převzal, ačkoli byl pověřen ze strany zhotovitele stavebním dozorem.
42. Předložené výkresy ani fotodokumentace o realizaci stavby ničeho nedokládají.
43. Klíčová žalobní námitka je z uvedených důvodů lichá. Není to žalovaný, kdo nezjistil řádně skutkový stav, ale žalobce, kdo nesplnil povinnost tvrzení a neunesl důkazní břemeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

44. Pokud jde o konkrétní námitky, dodání stavebního materiálu žalobce dokládal předložením faktur od společnosti SOLID CONSTRUCTION GROUP a.s. Není povinností daňových orgánů, jak žalobce mylně tvrdí, prokázat, kdo tento materiál dodal nebo jak jej žalobce získal. Je povinností žalobce doložit, že dodaný materiál byl použit na realizaci rekonstrukce a jakým způsobem.
45. Provedení stavebních změn na obou jednotkách žalovaný nezpochybňuje, není proto třeba provádět znalecké zkoumání v této věci. Zadáni znaleckého posudku by ostatně muselo předcházet doplnění skutkových tvrzení žalobce – jak již uvedeno, které konkrétní práce byly provedeny.
46. Ve věci není sporu o tom, že v rámci stavebního řízení bylo řešeno dodatečné povolení stavby, to prokazuje právě jen nesporné zjištění, že rekonstrukční práce byly v nějakém rozsahu provedeny.
47. Nesrovnalost v časové souslednosti, kterou žalovaný shledal, nelze označit za přepjatý formalismus. Jak městský soud již uvedl, nárok na odpočet DPH vzniká za zákonem jednoznačně stanovených podmínek a je na žalobci, aby jejich splnění prokázal. Pokud žalovaný konstatuje, že dle předložených dokladů a výsledků dokazování byl stavební materiál dodán až po té, co stavební práce byly uskutečněny, byl to opět žalobce, aby hodnověrným způsobem prokázal, že stavební materiál byl řádně dodán před tím, než byl použit na stavební práce.
48. Správce daně provedl místní šetření v nezbytném rozsahu, jaké stavební práce, kdy a kým byly provedeny z výsledků šetření seznat nelze, tvrzení v tomto smyslu a důkazní břemeno, jak městský soud znovu opakuje, leží výhradně na žalobci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Městský soud v Praze shledal, že žaloba není důvodná, nepřistoupil k doplnění dokazování v rozsahu navrhovaném žalobcem, neboť jak již konstatoval, důkazním návrhům nepředchází právně významná skutková tvrzení žalobce a nad to, navrhované důkazy (s výjimkou výsledku Ing. M.) nemohou prokázat nic jiného, než co je v řízení nesporné a sice, že rekonstrukční práce v nemovitosti proběhly.
50. Městský soud v Praze však z důvodů, které již ve věci opakovaně uvedl, neshledal důvody pro provedení důkazu výsledkem svědka, neboť žalobce neuvádí konkrétní, právně významná skutková tvrzení, která by měla být výsledkem svědka prokázána.
51. O nákladech řízení rozhodl Městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. ledna 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.